REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-226/2026-7

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Kristine Senjak Krunić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Marina studio d.o.o., Zagreb, Crnatkova 20, OIB: 69612366845 i Studio 360, uslužni obrt, vl. Sanja Zorić Bandula, Zagreb, Crnatkova 20, OIB: 47962284857, kojeg zastupa opunomoćenik Oton Kužnar, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Hrabar & partneri d.o.o., Zagreb, Gajeva 35, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Javne ustanove Nacionalni park Plitvička jezera, Plitvička jezera, Josipa Jovića 19, OIB: 91109303119, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 16. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-034-02/26-01/470, URBROJ: 354-02/9-26-10 od 18. rujna 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je, kao nepravodobna, žalba tužitelja izjavljena u odnosu na propuštanje zainteresirane osobe Javne ustanove Nacionalni park Plitvička jezera (dalje u tekstu: Naručitelj) da valjano odgovori na pravodobno dostavljen zahtjev za dodatne informacije, objašnjenja ili izmjene dokumentacije o nabavi, broj objave: 2026/S F02-0005554, predmet nabave: kupnja broda.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom, kojom njegovu zakonitost pobija u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te bitnih povreda pravila postupka. U tužbenim navodima, u bitnom, upire na pogrešno tumačenje zakonskog standarda "valjanog odgovora", povredu članka 406. stavka 1. točke 4. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16., 114/22. i 48/26. – dalje u tekstu: ZJN), te prikriveno favoriziranje materijala s najkraćim vijekom uporabe i prebacivanje rizika. Naime, Naručitelj formalno navodi da su dopuštena tri materijala gradnje: staklom ojačani poliester (SOP), aluminij i čelik,

međutim, iako je točno da predmetni natječaj predviđa model ekonomski najpovoljnije ponude u kojem se ocjenjuju i drugi tehničko-plovidbeni kriteriji, ti su kriteriji potpuno neutralni u odnosu na materijal gradnje i ne ovise o njemu, što znači da ponuditelji u tim kategorijama ostvaruju podjednak broj bodova neovisno o tome što nude. Time što Naručitelj kroz kriterije za odabir ponude uopće nije valorizirao trajnost broda i održivi životni ciklus, on je odbijanjem davanja valjanih odgovora na pitanja o ekološkim i pravnim rizicima SOP-a dopustio da prividno ekonomski najpovoljnija ponuda u stvarnosti ne odražava stvarnu ekonomsku vrijednost i dugovječnost predmeta nabave. Povreda Naručitelja sastoji se u tome što u svojim odgovorima uopće nije odgovorio na pravnu i ekološku prihvatljivost primjene tog cjenovno najpovoljnijeg materijala (SOP) za gradnju predmetnog broda, čime je svu odgovornost za kasnije probleme jednostrano prebacio na ponuditelje. Time je naručitelj tržište doveo u duboko diskriminatoran i pravno neodrživ položaj jer, ako ponuditelj ne nudi SOP, u startu je preskup i gubi na natječaju, a ako ga nudi, izložen je izravnoj opasnosti da kasnije upadne u nerješive pravne i financijske probleme jer Naručitelj nije valjano odgovorio na pitanja o potencijalnoj dopuštenosti njegove primjene u strogo zaštićenom području i na samom vodocrpilištu vode za ljudsku potrošnju u odnosu na propise UNESCO, Zakona o vodi za ljudsku potrošnju, Zakona o vodi i Okvirnoj direktivi o vodama EU. Osporava pravilnost stajališta tuženika kojim se izravno briše riječ "valjano" iz teksta ZJN-a, iako članak 406. stavak 1. točka 4. ZJN-a izričito propisuje da se u otvorenom postupku žalba izjavljuje u roku 10 dana od dana otvaranja ponuda u odnosu na "propuštanje naručitelja da valjano odgovori". Kada tuženik izričito navodi da je Naručitelj "sve zahtjeve odbio sa sadržajno istim obrazloženjem", on sam utvrđuje da je Naručitelj primijenio identičan, prepisani tekst na niz potpuno različitih upita. Upućuje na članak 200. i članak 214. ZJN-a te smatra kako, da bi se u pravnom smislu smatrao "odgovorom", određeni akt mora sadržavati minimalnu logičku i pravnu poveznicu s postavljenim pitanjem. Ako odgovor uopće ne adresira upit, nego ga ignorira generičkim "copy-paste" tekstom, obveza pojašnjenja u stvarnosti nije izvršena pa se takvo postupanje ima smatrati propuštanjem naručitelja da valjano odgovori, a što aktivira primjenu roka za žalbu nakon otvaranja ponuda. Nadalje, ukazuje na uskratu prava na učinkovitu pravnu zaštitu i stvaranje pravnog vakuuma, jer se tumačenjem koje je tuženik zauzeo u osporenom rješenju gospodarski subjekti dovode u situaciju u kojoj im je pravna zaštita teoretski zajamčena, ali praktički potpuno onemogućena, što predstavlja grubu povredu ustavnog prava na pravni lijek te Direktive EU o pravnim lijekovima (načelo djelotvornosti pravne zaštite). Pritom upire na presudu ovoga Suda, poslovni broj: Us II-11/2022-5, u kojoj je zauzeto stajalište da je žalba zbog propuštanja naručitelja da valjano odgovori, ako se podnese prije otvaranja ponuda, prijevremena i da se mora odbaciti. Uvažavajući to pravno shvaćanje, jedini zakonski trenutak za podnošenje takve žalbe jest 10 dana nakon otvaranja ponude. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i naložiti Naručitelju da u roku 8 dana da valjana i supstancijalna pojašnjenja sukladno zakonskim obvezama, uz naknadu iskazanog troška predmetnog upravnog spora zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

3.1. Tužitelj je tijekom predmetnog upravnog spora podnio prijedlog za odgodnim učinkom tužbe, a koji prijedlog ovaj Sud nije posebno razmatrao s obzirom da je meritorno odlučio o tužbenom zahtjevu.

4. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U bitnom, smatra da je u potpunosti utvrdio mjerodavno činjenično stanje te je, sukladno okolnostima konkretnog slučaja i

utvrđenom činjeničnom stanju, pravilno ocijenio žalbu tužitelja nepravodobnom, pridržavajući se svih mjerodavnih odredaba ZJN-a. Pritom upućuje na članak 406. stavak 1. točku 1. ZJN-a, prema kojem se u otvorenom postupku javne nabave žalba izjavljuje u roku 10 dana, i to od dana objave poziva na nadmetanje u odnosu na sadržaj poziva i dokumentacije o nabavi, kao i na članak 406. stavak 1. točku 4. ZJN-a, prema kojem se u otvorenom postupku žalba izjavljuje u roku 10 dana, i to od dana otvaranja ponuda u odnosu na propuštanje naručitelja da valjano odgovori na pravodobno dostavljen zahtjev za dodatne informacije, objašnjenja ili izmjene dokumentacije o nabavi te na postupak otvaranja ponuda. Predmetni postupak javne nabave započeo je 14. svibnja 2026. te je 17. svibnja 2026. Naručitelj objavio obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi. Tužitelj je 15. i 25. lipnja 2026. te 6. srpnja 2026., sukladno članku 202. ZJN-a, tražio od Naručitelja izmjenu dokumentacije o nabavi na način da se u sadržaj iste uključe pojedini dokumenti, pravni propisi i kriteriji na koje je ukazao u postavljenim upitima, a na koje je Naručitelj u propisanom roku odgovorio na način da nije prihvatio zahtjeve za izmjenom dokumentacije o nabavi. Okolnost pak da je u odnosu na sve zahtjeve dan jedan te isti odgovor nikako ne znači da odgovor ne adresira upit te da se stoga radi o propuštanju Naručitelja da (valjano) odgovori. Naime, u odnosu na sva postavljena pitanja Naručitelj je zatražio očitovanja Hrvatskog registra brodova i Ministarstva zaštite okoliša i zelene tranzicije radi razmatranja zahtjeva za izmjenu dokumentacije o nabavi te je nakon razmatranja zaprimljenih očitovanja zaključio da ne može prihvatiti zahtjeve za izmjenom dokumentacije o nabavi, pri čemu je dodatno istaknuo da dokumentacijom nisu propisani isključivo brodovi građeni od SOP-a, već su kao dopušteni materijali gradnje predviđeni SOP, aluminij i čelik te da se projektiranje, odobrenje dokumentacije i nadzor gradnje provode u skladu s primjenjivim propisima i pravilima Hrvatskog registra brodova. Dakle, Naručitelj je dao jedan zajednički i sveobuhvatni odgovor koji je sadržajno jednako primjenjiv na sva pitanja, zbog čega se ne može prihvatiti tvrdnja tužitelja da je Naručitelj ispunio formu, ali da faktički odnosno supstancijalno nije odgovorio na postavljena pitanja te da se stoga radi o propuštanju Naručitelj da valjano odgovori. S tim u vezi tuženik ističe da se o propuštanju naručitelja da valjano odgovori na pravodobno dostavljen zahtjev za dodatne informacije, objašnjenja ili izmjene dokumentacije o nabavi radi samo u slučaju kada naručitelj u roku iz članka 202. stavka 2. ZJN-a ne stavi na raspolaganje odgovor, dodatne informacije i objašnjenja na isti način i na istim internetskim stranicama kao i osnovnu dokumentaciju bez navođenja podataka o podnositelju zahtjeva, što ovdje nije slučaj. Naime, Naručitelj je stavio na raspolaganje odgovore na postavljena pitanja putem EOJN RH, a tužitelj je u biti nezadovoljan danim odgovorom te smatra da neprihvaćanje izmjena dovodi do nemogućnosti izračuna cijene ponude bez preuzimanja neuobičajenih rizika, protivno članku 200. stavku 2. ZJN-a. Međutim, navedeni razlozi tužitelja se ne mogu poistovjetiti s propuštanjem naručitelja da valjano odgovori na pravodobno dostavljen zahtjev za dodatne informacije, objašnjenja ili izmjene dokumentacije o nabavi, jer bi se suprotnim tumačenjem omogućilo naknadno osporavanje sadržaja dokumentacije o nabavi izvan zakonom propisanih rokova. U konkretnom slučaju, pozivajući se na navodno propuštanje naručitelja da valjano odgovori, tužitelj u biti osporava sadržaj dokumentacije o nabavi, što ne predstavlja osnovu za primjenu članka 406. stavka 1. točke 4. ZJN-a. U takvoj situaciji, tužitelj je trebao izjaviti žalbu u odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi, što je propustio učiniti, već je, nominirajući žalbu kao žalbu na propuštanje naručitelja da valjano odgovori, pokušao zaobići prekluzivni rok propisan za osporavanje uvjeta iz dokumentacije o nabavi. Stoga je, s obzirom da je

posljednji dan za izjavljivanje žalbe u odnosu na osporeni dio sadržaja dokumentacije o nabavi protekao 27. svibnja 2026., a žalba je izjavljena 24. srpnja 2026., tuženik žalbu zakonito odbacio kao nepravodobnu. Slijedom navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

5. Naručitelj, uredno pozvan, nije dostavio odgovor na tužbu.

6. Odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26. – dalje u tekstu: ZUS), koji se na isti očitovao podneskom od 6. studenoga 2026., ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, pri čemu je zatražio održavanje rasprave radi razjašnjenja spornih činjeničnih pitanja te ostvarivanja načela kontradiktornosti i prava na pristup sudu.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbacio žalbu tužitelja te da time nije povrijedio zakon na njegovu štetu.

9. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te očitovanja tuženika, kao i dokaze priložene svezu spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba ZJN-a, a imajući pritom u vidu sadržaj pitanja koja je tužitelj postavio Naručitelju (podnescima od 15. i 25. lipnja 2026. te 6. srpnja 2026.), osnovano zaključio da se ovdje ne radi o propuštanju Naručitelja da valjano odgovori na pravodobno postavljene zahtjeve za dodatnim informacijama, objašnjenjima ili izmjenama dokumentacije o nabavi, već o pitanjima kojima se u stvari osporava sadržaj dokumentacije o nabavi, što, međutim, nije moguće u ovoj fazi postupka odnosno nakon otvaranja ponuda (članak 406. stavak 1. točka 1. i stavak 2. ZJN-a).

10. Pritom je tuženik u osporenom rješenju, te dodatno i u odgovoru na tužbu, dao argumentirano obrazloženu analizu razloga kojima se rukovodio zaključujući da je žalba tužitelja nepravodobno podnesena, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba primijenjenog materijalnog prava, a pravilnost kojih nije dovedena u sumnju tužbenim navodima.

11. Ovo zbog toga jer iz dokaza koji prileže spisu proizlazi da je Naručitelj, nakon zaprimljenih očitovanja Hrvatskog registra brodova i Ministarstva zaštite okoliša i zelene tranzicije po postavljenim pitanjima tužitelja, u propisanom roku dao jedan zajednički odgovor koji je stavio na raspolaganje sukladno članku 202. stavku 2. ZJN-a, a što ga čini valjanim. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, nije relevantno da li je na pitanja odgovoreno jednim ili više dopisa, ako se odgovor sadržajno odnosi na sva postavljena pitanja, a na koju okolnost se obrazloženim razlozima osvrnuo i tuženik u svojem očitovanju na tužbu.

12. Nije pravno odlučno ni pozivanje tužitelja na ovosudnu presudu, poslovni broj: Us II-11/22-5 od 3. veljače 2022., jer se ovdje postavljenim pitanjima sadržajno osporava dokumentacija o nabavi, dok se u navedenoj presudi radi o propuštanju naručitelja da valjano odgovori na pravodobno dostavljen zahtjev za dodatne informacije, objašnjenja ili izmjene dokumentacije o nabavi, slijedom čega se, zbog drukčijeg činjeničnog stanja, ta presuda ne temelji na istim odredbama ZJN-a primjenom kojih je donesena odluka u ovoj stvari.

13. Slijedom izloženog, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo

obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, radi čega nije našao osnove rješenje tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da činjenice na koje tužitelj ukazuje u tužbi nisu sporne, već ih tužitelj stavlja u drukčiji kontekst, kojim u stvari traži drukčiju ocjenu provedenih dokaza, dajući pritom svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoje tumačenje primijenjenog materijalnog prava, što, međutim, nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja.

14. Iz navedenih razloga, Sud nije ocijenio potrebnim održati raspravu u predmetnom upravnom sporu. Naime, Sud je tijekom ovog spora tužitelju dostavio odgovor na tužbu koji je dao tuženik, čime mu je omogućio očitovanje na navode iz istog, nakon čega je, razmatrajući sve podneske zaprimljene od stranaka tijekom predmetnog upravnog spora, zaključio kako u ovoj stvari činjenice nisu sporne te da u stvari tužitelj osporava samo primjenu prava, imajući kod toga u vidu da se tužbom ukazuje na pogrešno tumačenje zakonskog standarda „valjanog odgovora“ te na povredu članka 406. stavka 1. točke 4. ZJN-a. Stoga je, u smislu ovlaštenja iz članka 98. točke 4. ZUS-a, Sud predmetni spor riješio bez rasprave, uvažavajući pritom specifičnosti postupka javne nabave te propisane rokove za donošenje odluke u predmetima javne nabave.

14.1. S tim u vezi za napomenuti je da je upravo dostavljanjem tužitelju na uvid tuženikovog očitovanja na njegove tužbene navode osigurana kontradiktornost u ovom postupku, zbog čega neodržavanjem rasprave nije povrijeđeno ni pravo tužitelja na pravično suđenje (pristup sudu). Ovo tim više što se predmet ovoga spora odnosi na ocjenu pravodobnosti žalbe, koju je moguće donijeti i temeljem spisu priloženih dokaza.

15. Na kraju, Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, prema odredbi članka 147. stavka 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužitelj izgubio predmetni upravni spor jer je njegov tužbeni zahtjev odbijen, to je valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu traženih troškova.

16. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 16. studenoga 2026.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

EVELINA ČOLOVIĆ TOMIĆ

Elektronički potpisano: 20.11.2026T10:45:15 (UTC:2026-11-20T09:45:15Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 2920acda-3de9-4aa3-8bac-fa65ba310b3b
Visoki upravni sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-30890-32d5b**

Kontrolni broj: **05fdd-1fa63-221c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.